komar w lustrze — wodniczka

gubię się w pajęczynie
z babiego lata. oplata drogi
prowadzące ciało po górskich wierzchołkach
i łąkach bezpachnących. biegam

ze snem, uciekając porankom. od czasu do czasu
odganiam komary. natrętnie wracają,
przeglądając się w lustrze.

gdy pęknę odlecą
bezpowrotnie.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

wodniczka, dodano 14.02.2018 20:11

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.